

fram for partiet

mai
1975

Diskusjonsblad for Oslo

S E I E R

1. MAI!

Arbeiderpartiet

for
Diskusjonsblad for Oslo

1975

Tom side

Arbeiderpartiet

leder:

HAMMERVERKET: Øk støtta !

NEI TIL POLITISKE OPPSIGELSER !

Les om bakgrunnen for konflikten ved Norsk Hamnerverk i 1.mai-nummeret og tidligere nummer av KK. Spré dem - på arbeidsplassene og til venner!

Hvorfor er Hamnerverk-saka viktig ?

Den politiske kampen i fagbevegelsen skjerper seg raskt. Sosialdemokratiet og LO-ledelsen har hatt mange tilbakeslag. Resultatet er at store deler av fagbevegelsen er kampvillig og våger å stå fram med en politikk som yter arbeidsskjøperne motstand. Arbeidsskjøperne har sett slike aksjoner, som streikekampene i høst, som varslar om en farlig utvikling på arbeidsplassene, og de er fullstendig klare over at kommunistene står i spissen for disse kampene og konsekvent forsøker å utvikle dem. Derfor ønsker de å starte en heksejakt på kommunister, og kvitte seg med dem der de kan.

Det er det som er bakgrunnen for oppsigelsen på Hamnerverket, og den viser til fulle hvor liten beskyttelse arbeiderne har av lovbestemmelser og regler. Oppsigelsen på Hamnerverket skjedde mindre enn to måneder etter at en ny tilføyelse i Arbeidervernloven ble vedtatt den 7.mars i år. Dette tilleggget skulle beskytte arbeidere mot oppsigelse uten saklig grunn.

Historien har lært oss at den eneste beskyttelsen kommunister har mot å miste jobben, er et godt massearbeid og arbeidskameratenes solidaritet. Spørsmålet om Hamnerverkarbeidernes seier er derfor også et spørsmål om en seier for en solidaritetsaksjon til fordel for en arbeidsskamerat som er trakassert.

I løpet av de siste ukene har det vært trykt en rekke artikler og leserinnlegg i den lokale pressa som er rein kommunisthets, som påstår at de demokratiske rettighetene

ikke kan gjelde for kommunister. Dette sier noe om hvilke perspektiver denne saka har for oss kommunister.

Forbundsledelsens rolle

Det er ikke for sterkt å si at forbundsledelsen i Jern og Metall har opptredt som arbeidsskjøpernes beste agenter i denne saka. De har ført fram ledelsen på Hamnerverkets "tilbud" (som gikk ut på at arbeiderne skulle gå tilbake, og individuelt ta avstand fra sin egen aksjon). De nektet å diskutere om den opprinnelige oppsigelsen var usaklig fordi de andre arbeiderne ikke ville avslutte sin aksjon. Og de har forsøkt å forhindre støtte fra andre deler av fagbevegelsen i distriktet. Bl.a. har de erklært at en avdeling ikke har rett til å blokkere stillinger, og at blokkaden av stillingene som ble vedtatt av Avdeling 25 i Stavanger derfor er ulovlig.

Det er viktig at vi bruker det som er skjedd i denne saka til å vise folk rundt om på arbeidsplassene et konkret eksempel på at LO-ledelsen og toppledelsen i fagforbundene er opptatt av å knekke arbeiderklassens kamp. SVs vaklende og halvhjertede holdning er også vert å merke seg, se eksempler i KK. Likevel er mange SVere på grunnplanen rede til å støtte Hamnerverkarbeiderne - trekk dem med i støttearbeidet!

Økonomien er kjernepunktet

I forrige uke gikk fire av de arbeiderne som opprinnelig var med på aksjonen tilbake til arbeidet. Forbundsledelsens hets hadde sikkert noe å gjøre med det, men det faktum at det økonomiske støttearbeidet ikke har kommet skikkelig i gang har også lagt et stort press på arbeiderne.

(forts. neste side)

(fra forrige side)

Derfor må vi først av alt sikre de streikendes økonomi, sikre dem et materielt uttrykk for at de har støtte fra andre arbeidsfolk. De får ikke noe bidrag fra annet hold enn det fagbevegelsen og andre bevilger og samler inn. De trenger penger å leve for, men de trenger også penger til å kontakte fagforeninger rundt om, trykke løpesedler og propagandere for sin sak på andre måter, til juridisk hjelp osv. Dessuten bør de kunne legge opp et kampfond i tilfelle det raskt blir nødvendig å utvide aksjonen.

Det har vært tendenser til å tenke at "de er så få at penger ikke er så viktig". Men inntil vi har sikret at et stort nok beløp kommer inn hver uke, er den økonomiske støtten hovedsaken.

hva kan skje framover

Men det er klart at det økonomiske støttearbeidet ikke er nok til å tvinge Hammerverket til å ta arbeiderne tilbake. Fordi noen har gått tilbake til arbeidet, og fordi bedriftsledelsen har foretatt en overføring av folk fra andre avdelinger, så fortsetter produksjonen. Avdeling 25 i Stavanger har sendt ut en oppfordring til klubbene i distriktet om å gå til støtteaksjoner, men dette er foreløpig bare vedtatt på ett sted.

Den politiske kampen fortsetter i fagbevegelsen, og Jern og Metall må gå i spissen. Foreløpig må støtteerklæringer - som tar opp forbundsledelsens rolle - vedtas i alle klubber og foreninger.

Vi må gå i spissen for å spre forståelsen om at denne saka ikke kan vinnes ved hjelp av jus og rettsapparatet (sjøl om det skal utnyttes så langt som mulig), men ute-lukkende gjennom solidaritet og kampvilje fra resten av arbeiderklassen og fagbevegelsen.

Derfor må vi fremme forslag om og jobbe på grunnplanet for å få vedtak på støtteaksjonen av ethvert slag.

støttearbeidet

Streikestøttearbeid er prinsipielt et spørsmål om å mobilisere massene. Det er ei feilaktig linje for dette arbeidet dersom vi f.eks. "fikser streikestøtte internt i partiet". Kommunistene går i spissen for dette arbeidet, men det betyr - foruten bidrag i kroner og ører - særlig å propagandere for de streikende arbeidernes sak blant massene, slik at det blir en politisk bevegelse av det.

Bare ved å ha dette perspektivet for øye i alt vårt streikestøttearbeid vil vi i framtida være i stand til å gå i spissen for å mobilisere arbeiderklassen i denne kampen.

Når partiet stiller opp målsettinger for medlemmene er det derfor ei dårlig løsning å punge ut sjøl, og en riktig vei å gå å fordele beløpet på omlandet vårt og oss sjøl. Skal vi klare å realisere dette, må vi diskutere politikken i saka med dem vi kjenner. Politikk og pengebidrag må gå hånd i hånd og være to sider av samme sak.

8. MAI

Ved minnehøytidelighet i anledning 30 års jubileet for frigjøring fra nazismen vil AKP(m-l) legge ned blomster på minnesmerket for den Røde Arme.

til kontor

Vi har svært god bruk for et par skrivebord, stoler, hyller og for øvrig ymse utstyr til kontor. Har noen mulighet for å skaffe oss dette, evt. formidle et (svært) billig kjøp? Gi i så fall beskjed til partikontoret - raskt.

DS

ovn

Hvem disponerer over en stor ovn eller forbrenner? Gi oss et vink, til partikontoret eller via avdelingstyret.

DS

17. MAI

Hvorfor er det riktig å bruke 17.mai til å føre fram en annen politikk enn den "offisielle", borgerlige?

17.mai har lange tradisjoner som kampdag i Norge. Dette gjelder både kampen for nasjonal uavhengighet og sjølstendighet og arbeiderklassens kamp i Norge. I de situasjonene der landet har vært underlagt andre makter har dette perspektivet vært en nærmest sjølsagt sak for folk. Frigjøringa fra Sverige før 1905 er et eksempel, kampen mot den nazistiske og imperialistiske okkupasjonen under siste verdenskrig et annet.

Spørsmålet er så: finnes det noen trusel mot vår nasjonale sjølstendighet nå? Finnes det politisk grunnlag for å markere kampmotstand mot denne truselen?

Svaret gir seg sjøl, for oss kommunister. Vi veit hva NATO betyr, vi kjenner og forstår EEC-imperialismens karakter, vi ser oljeimperialistenes grådige blikk mot landet, og vi veit at begge supermaktene USA og Sovjet driver sitt kyniske spill om å vinne hegemoni og å underkaste de små nasjonene under sin diktat. Vi veit at imperialismen må føre til krig, og at krigsfaren nå er reell. I så fall må vi regne med at vårt strategisk viktige land blir trukket direkte inn, og vi må forberede oss på eventuelle invasjonar fra en av de to supermaktene. Disse har begge sine politiske femtekolonister i landet, og de forsøker begge å demobilisere folket, hindre at fronten mot angrep på den nasjonale sjølråderetten styrkes. De snakker om fred for å kunne vinne krig.

For oss er dette ikke nytt. Men utenfor kommunistenes rekke står ikke saka like klart.

Likevel - det finnes mange som har skjont situasjonen og som er enig i at det er viktig å gjøre 17.mai til nasjonal kampdag, ikke et borgerlig

propagandaopplegg med sløyfe på. Men skal dette bli noe av i virkeligheten må kommunistene ta ledelsen og sette i gang. Hvem skulle ellers gjøre det?

På ettermiddagen 17.mai blir det derfor et demonstrasjonstog og et folkemøte (ute). Hovedsakene i politikken blir

- Forsvar for norsk sjølråderett.
- Kamp mot all imperialismen.
- Markering av at det er 30 år siden seieren i den anti-fascistiske kampen under siste verdenskrig.

Under disse hovedstolpene kommer det konkrete utforminger av paroler mot imperialistisk plyndring av norske naturressurser (olje, fisk, mm), truselen fra NATO og fra Sovjet, imperialistiske framstøt på alle områder, økonomisk, politisk og kulturelt. Ytterligere detaljer i KK seinere.

17.MAI - NORSK KAMPDAG!

Selge **KLASSEKAMPEN** 17 mai ?

En viktig sak å styrke er KK-salget på en dag som 17.mai. Vi mener at det skal være bredt og omfattende og ta sikte på å dekke store deler av byen.

Mot dette er det reist følgende innvending: "folk" vil reagere negativt på det, oppfatte det som en provokasjon, og lignende. Derfor bør vi la være.

Til dette er å si:

Borgerskapet vil helt sikkert reagere "negativt", komme med bemærkninger og hets, muligens forsøke å stoppe salget. Men er vi redd for det? Lar vi dem illegitimere den kommunistiske politikken når de finner det for godt? Eller står vi fram med

det vi veit er riktig politikk, også på 17.mai?

Enten mener vi at 17.mai skal bli en kampdag mot imperialismen og mot truslene mot sjølråderetten, og da står vi fram med det og begynner å slåss for det nå, eller så mener vi at 17.mai ikke skal være en slik dag, men fortsette som borgerlig propagandadag, og da er det bare å holde seg hjemme den dagen. Noe midt i mellom finnes ikke.

Så enkelt er det.

Finn

Møteserie eller studiekurs vil bli holdt om politisk økonomi. Vi har allerede nå nok påmeldinger til at det er sikkert at kurset vil bli kjørt. Kurset blir lagt opp med innledning hver studiekveld, og det er fullt mulig å gå på et enkelt møte og få stort utbytte av det. Vi håper gjennom dette å få dekket noe av det store behov vi har for å få et bedre grep om den politiske økonomien.

Programmet blir som følger:

1.kveld (tirsdag 13/5).

Om begreper i den marxistiske økonomi. Innføring i sentrale problemstillinger, gjennomgåelse av verdiloven m.m.

Innleder: Arild Jø

2.kveld (onsdag 21/5)

Norsk økonomi idag. Hvordan fungerer den norske monopolkapitalen? Årsaker til pris-

stigninga, oljas betydning i norsk økonomi. Dette er noe av problemene som blir tatt opp

Innleder: Jan Yt

3.kveld (tirsdag 27/5)

Hva er imperialismen? Hvordan fungerer imperialismen? Er Norge en imperialistisk stat?

Innleder: Arild Jø

4.kveld (onsdag 4/6)

Dette møtet vil ta opp økonomien i sosialistiske land, ikke om økonomiske kriser som tidligere annonsert.

Innleder: Carl Erik Sc

Møtet om kvinnearbeidsplasser blir desverre ikke avholdt før sommeren.

SOMMERLEIR

Hvorfor ?

~ FORDI ML-BEVEGELSEN tar store skritt framover politisk og ideologisk gjennom sommerleirene.

Mange av våre viktigste politiske prinsipper har slått rot nettopp gjennom leirene:

- 1968: Trønger vi revolusjon i Norge?
- 1969: Marxisme-Leninisme Mao tsetung tenkning - også for kommunister i Norge.
- 1970: Masselinja
- 1971: Enhetsfronten mot EEC - Hovden og "venstre"-opportunisten
- 1972: AKPs programmer
- 1973: Stortingsvalg
- 1974: Sosialimperialismen

~ Fordi sommerleirene er demokratisk sentralisme og kollektivt liv på et høyt nivå. Vi har pleid å kalle det en "forsmak" på hvordan sosialismen vil fungere.

Å organisere det daglige livet med alle dets praktiske problemer i tillegg til det politiske livet, betyr erfaringer i den demokratiske sentralismen.

~ Fordi vi rekrutterer gjennom sommerleirene. Det er få sympatisører som blir med på leir som ikke organiserer seg når de kommer hjem. En uke på leir tilsvarer kanskje mange måneder hjemme. Sympatisørerne "kommer oss nærmere inn på livet" og blir ofte slått av kontrasten mellom kommunistisk organisering og det borgerlige samfunnet. De diskuterer en rekke saker vi ellers måtte ha måneder for å komme igjennom.

~ Fordi sommerleir er kameratslig samvær og også ferie. Det er inspirerende å treffe nye folk med andre erfaringer eller oppdage nye sider ved dem en allerede kjenner fra avdelinga. En husker lenge en god kulturkveld på leiren, kanskje er en med og lager sanger, dikt, sketsjer for første

gang sjøl. Og en rekke andre ting som hører ferie til - bading, tur, sole seg, sportslige aktiviteter, osv.osv.

HVORFOR SOMMERLEIR I 1975?

~ Fordi vi skal diskutere viktige politiske saker, problemer som hittil ikke er blitt diskutert grundig og på brei basis, verken i partiet eller i den progressive bevegelsen. Dette er saker som vil bringe partiet, det enkelte medlem og sympatisørerne mange steg framover i politikken.

Hovedemnene er disse:

- De borgerlige arbeiderpartiene DNA og SV. Er SV et borgerlig parti på linje med DNA?
- Tariffoppgjøret. Er det økonomisk krise i Norge? Hvordan arter den seg? Hva betyr dette for tariffoppgjøret?
- Den internasjonale situasjonen. Hva er situasjonen etter de store endringene den siste tida (seirene i Indokina, f.eks.)? Har vi grunnlag for å hevde at det nå eksisterer krigsfare, d.v.s. at vi lever i ei førkrigstid?

I tillegg kommer en del seminarer med forskjellige emner, og som vanlig mye kultur.

Sommerleirene betyr altså åpninga på mange store, nye og viktige diskusjoner. Gå ikke glipp av dem - dra på leir!

FORAN
SOMMER-
LEIRENE

Skal du ikke dra ?

Foran hver sommer er det en del kamerater som har liten lyst til å dra på sommerleir.

Hvorfor er det slik? Hvorfor er det mange som ikke kan tenke seg en sommer uten leir, mens andre helst vil dra på hytter, til utlandet aleine eller med nære venner?

Diskusjoner i min avdeling viser at ett argument går igjen:

"Har vært på leir nesten hvert år, jeg liker det godt, men i år vil jeg gjøre noe annet. Jeg er sliten og trenger ferie."

Ofte går begrunnelsen også på at det er mye å gjøre på leiren: Må være gruppeleder, skrive veggaviser osv. Disse kamerater mener altså at sommerleir er bra for alle andre, men ikke for dem sjøl.

Jeg mener at det her egentlig er snakk om borgerlig individualisme. Spør du de samme folkene om de kunne tenke seg å dra på hyttetur med "nære politiske venner" ei uke og diskutere politikk, er svaret som oftest ja.

Hva står da igjen? Jo, en feilaktig holdning overfor kollektivt liv, overfor masser av folk. Det er slitsomt å være sammen med mange! Hyggeligere og "mer ferie" å være sammen med noen få!

En kommunist foretrekker kollektivt liv og masser av folk - med de plikter det medfører - i hvert fall i ei uke av ferien!!

Riktig ?? Galt ??

Ta det opp i avdelinga!

Ta med sympatisører og venner !

GJENNOM STREIKESTØTTEARBEID, KKSalg og 1.mai-arbeidet har antallet sympatisører og venner av AKP(m-l) økt betraktelig i Oslo.

Vi veit at mange av disse vil være med på sommerleir, bare de blir diskutert skikkelig med.

La oss sette høye målsettinger for uorganiserte på leirene i år. Klarer vi én sympatisør pr. medlem?

Ja, hvis alle kluter settes til er dette mulig å oppnå. Vær tidlig ute med mobiliseringa, før feriene er fastlåst.

AKP(m-l)s politikk er ikke bare vår, men også massenes.

+ + +

PS.: Hva med medlemmene sjøl? For dersom vi sjøl inntar en lunken holdning til viktigheten av sommerleirene, hvordan skal vi da kunne gjøre andre entusiastiske?

Eller med andre ord: Hvor mange sympatisører klarer du å mobilisere til sommerleir dersom du sier at du ikke har tenkt å dra sjøl ?

+ + +

Unger og leir

Sommerleire tidligere har vist at mange foreldre i AKP (m-l) ofte har forskjellig syn på unger og sommerleir.

- Skal ungene i det hele tatt være med?
- Barnehave hele dagen så foreldrene har samme mulighet som de andre til å delta i de politiske diskusjonene?
- Kollektivt eller personlig ansvar for ungene?
- Har unger godt av sommerleir?
- Politiske aktiviteter for ungene?

Dette er noen av spørsmålene folk har diskutert. Jeg vil ta dem opp, men presiserer at det er mitt syn som kommer fram, de er ikke "autoriserte" av noen sommerleirkomite.

Jeg tror det er nødvendig å ha et nøkternt utgangspunkt når vi skal bestemme om vi skal ha med barnet/barna på sommerleir. La oss først slå fast at ingen vil måtte være hjemme på grunn av unger. Men det er en kjensgjerning at alle steder ikke egner seg like godt for ungene. Borsom en har lang ferie og likevel ersammen mye med ungene i resten av ferien, mener jeg det er bra, hvis bestefar og bestemor kan ta over en uke. Dette gjelder særlig de ungene som er så små at de sjøl ikke har noe utbytte av leiren. (Se forrige FFP om det konkrete ved leirstedene).

Leirens formål er politiske diskusjoner, ferie og kameratslig samvær. Derfor er det barnehaver for ungene i den tida de viktigste diskusjonene pågår. Men det er etter min mening galt at ungene skal være i barnehave utover denne tida, også ungene har behov for samvær med foreldrene og andre voksne størstedelen av dagen.

Sjelsagt har foreldrene det egentlige ansvaret for ungene, også på leiren. Men det kan gjøres feil på to måter: Det blir bare foreldrene som i fri-

tida tar seg av ungene. Eller foreldrene er innstilt på at andre skal ta seg av ungene hele tida. Jeg tror at det må være et kollektivt grep fra brigaden eller leirledelsens side, slik at det også utafor barnehaven arrangeres ting som ungene er en del av, f.eks. turlep, sangstunder, idrett som også passer for ungene, etc.

Hvis ungene er fra tre og oppover mener jeg ut fra min personlige erfaring at unger trives på sommerleir. Her er de voksne ofte "snillere"

enn hjemme, alle har god tid til lek prat og moro. Det er ikke de "samme" som hjemme ofte har en tendens til å fyke ut og inn for å sitte på møte med mor og far. Den kollektive stilen virker også inn på ungene på en positiv måte. Politikk blir ikke bare for voksne, men også noe som er moro for barn.

På en sommerleir for noen år tilbake var det diskusjoner om også ungene

(forts. s. 14)

KOMMUNEVALGET

arbeidet nå

Rød Valgallianse i Oslo blei stifta på et møte mellom AKP(m-l) og uavhengige sosialister 23 april. I den nærmeste tida framover er det lagt opp følgende tidsplan for valgarbeidet:

- 20 - 31 mai: AKSJONSUKER. Lokale RV-komiteer blir oppretta overalt i løpet av disse dagene, politikken diskuteres, nominasjonsarbeidet foregår. Storspredning av valgmateriale, økonomiinnsamlinger, osv.

- 2 juni. En delegat fra hver RV-komite deltar på et sentralt Oslo-RV-møte som behandler bl.a. de nomineringene som er foretatt i de lokale komiteene.

- 6 juni. Stort masse møte der RVs liste til kommunevalget legges fram, mm.

Umiddelbart etter 1.mai starter arbeidet med forberedelsene til aksjonsukene. Det vil bl.a. si å konsolidere noen av de uavhengige som skal være med i RV-komiteene lokalt, slik at de blir reelle frontkomiteer. Dette arbeidet tar

utgangspunkt i 1.maimobiliseringa og i andre kamper som har vært ført lokalt. Det er uhyre viktig at denne fasen blir tatt alvorlig av alle medlemmer og avdelinger, slik at vi alt fra starten kommer ut så bredt som mulig.

DS har diskutert prinsippene for nomineringa og listenes sammensetning. Når det gjelder de tre første plassene på lista mener DS:

1) Øverst skal det stå en kandidat fra industriproletariatet. Det skal være et partimedlem som gjennom lang tid har vist stor politisk styrke og stabilitet. Hvis det finnes en kvinnelig kandidat som fyller disse kriteriene, skal hun foretrekkes.

2) Dersom førsteplassen opptas av en mann, skal de to neste være kvinner.

3) Minst en av de tre første skal være uavhengig, og det bør etterstrebes at halvparten av hele lista består av uavhengige.

4) Minst halvparten av lista bør være kvinner.

økonomien

Oslo nærmer seg - når dette skrives - oppfyllelsen av første del av målsettinga i RV-innsamlinga. Men fortsatt er det en del avdelinger som ligger etter. For dem vil tida framover bli ekstra hard, ettersom de nå må sikre både første og andre etappe samtidig.

Neste etappe i kampanjen skal være fullført for Oslos (og landets) vedkommende 1.juli. Det betyr at de enkelte avdelingene og RV-komiteene må ta sikte på å være ferdig til St.Hans, slik at de

kan ha beløpet inne i tide før fristen. (Målsettingene har styrene i avd.)

I denne fasen må innsamlingsarbeidet vendes utover. Standsinnsamlinger o.l. må tas i bruk. Listeinnsamlinger er en gunstig metode noen steder. Alle møter må innbefatte opplegg (m/målsettinger) på innsamling til RV. De lokale RV-komiteene må ta opp RVs økonomikampanje så snart de begynner å fungere og vedta en lokal handlingsplan for økonomien. De skal også utse

en spesiell ansvarlig for økonomien.

Alt som samles inn lokalt skal sendes inn til RV-kampanja. Etter som "munn-til-munn"-metoden blir den vi mest vil bruke i valgkampen, vil de lokale utgiftene bli små. Det lille som er må sjølsagt dekkes (lokalleie, o.l), men vi oppfordrer til at man finner særlige dek-

ningsmåter for disse, slik at innsamlingene kan gå uavkorta til RV.

Sentralt valgmateriale (valgaviser, mm) vil bli gratis. Distriktet vil få refundert en del av det som samles inn her til å dekke utgiftene sentralt i RV i Oslo (møter, kontorutgifter, mm).

mandat i Oslo ?

valget en gradmåler

RV stiller ikke til valg for å bedrive borgerlig-parlamentarisk jakt på mandater. Oppgaven er først og fremst å avsløre klassesamfunnet og dets skinndemokrati og vise arbeidsfolk at ingen anneh vei enn den revolusjonære er farbar.

Derfor er selve valgkampen viktigere enn resultatet i form av mandater. Men antall stemmer er samtidig gradmåleren på hvor vi står, og dersom vi lykkes i å plassere en rød representant i bystyret betyr det for det første at vi kan fortsette den revolusjonære avsløringspolitikken der, og dernest betyr det utvilsomt at det revolusjonære partiets autoritet stiger. Mange arbeidsfolk ser fortsatt på oss som "ei lita gruppe" som de ikke tar seriøst som parti og følgelig heller ikke har stor tillit til.

mandatsjanser?

Har vi så sjanser på å få høre en rød stemme fra bystyret de neste fire åra?

Ved stortingsvalget 1973 fikk RV 0.9% av stemmene. For å få et mandat ved kommunevalget må man ha ca. 1.2%, eller om lag 3.050 stemmer dersom valgdeltakelsen blir som forrige kommunevalg, 74%.

En gallup i mars i år ga oss 1.6% i Oslo. Hvordan vurderer vi den? De to viktigste innvendingene mot den er 1) at den som all gallup er befengt med stor usikkerhet, og 2) at den systematisk viser for høyt tall for oss, etter som den ikke korrigerer for om folk har stemmerett i Oslo. Mange ungdommer (studenter, skole-

elever og arbeidere) har fortsatt stemmerett i heimekommunen de kommer fra. Vi veit at vi står sterkest i disse gruppene, og dermed kan denne faktoren slå betydelig ut i valgresultatet.

en reell mulighet !

På den andre sida er det ikke urimelig å regne med en viss framgang for oss i de 2 år siden vi første gang stilte, slik at gallup kan sees som en antydning om en slik tendens. Dermed må konklusjonen være at vi har en reell mulighet til å vinne 1 mandat i Oslo. Dermed minsker slagkrafta i det propagandapoengnet opportunistene så flittig forsøker å få folk til å tru på, nemlig at en stemme til det revolusjonære partiet er "en bortkasta stemme". Selv om vi veit at det er de arbeiderstemmene som gis "taktisk" til et opportunistparti som er "bortkasta", og ikke de som stemmer på en revolusjonær politikk, er det fortsatt mange velgere som ikke klarer å skjære igjennom dette argumentet. For oss er derfor utgangspunktet for en propaganda for at folk bør stemme prinsipielt, etter sin overbevisning, og ikke "taktisk", gunstig ved dette kommunevalget, etter som vi atpå til har relle mandatmuligheter.

Men, vel å merke: sjøl om vi ikke hadde hatt representasjonssjanser i kommunestyret, hadde argumentet vært like gyldig: En stemme til RV er en stemme på en riktig politikk, en stemme på opportunistene er en bortkastet stemme.

Petter.

TIL

RAUD VALALLIANSE

Teikn skal du ha
på at du følgjer rette spor
og ikkje er blitt lurt av ormeord
og plyndrarar i blandakor.
Det første er:
Tillit til arbeidarklassen,
visse om at borgarskapet rotnar bort
og snart skal vike plassen
som herskarar på jord.

Teikn skal du ha
på at du følgjer rette spor
og ikkje er blitt lurt av ormeord
og plyndrarar i blandakor.
Det andre er:
Du gjev deg ikkje til å vente
men veit at berre eigen kamp
og ikkje parlamentet
gjev rettferd på vår jord.

Teikn skal du ha
på at du følgjer rette spor
og ikkje er blitt lurt av ormeord
og plyndrarar i blandakor.
Det tredje er:
Ikkje vil du la deg jage
inn i draumar om å knuse tanks med ord,
men bur deg støtt til slaget
for fred og fridoms jord.

E.

100% på Oktober !

Som dere kanskje har lest i Klassekampen, har Oktoberforlagets virksomhet økt sterkt den siste tida. Nå er vi blitt flere som jobber i forlaget på heltid også. Men likevel har arbeidsoppgavene en tendens til å vokse oss over hode. Et konkret eksempel: I 1974 gjorde vi gjennombrudd når det gjaldt presseomtale i borgeravisene. Men det kom jaggu ikke av seg sjøl, det var ei stri for hver spalte millimeter!

En kamerat i forlaget har propaganda overfor avisene som spesialområde, og det vil han fortsette med. Problemet melder seg når pressemeldinger og anmeldereksemplarer skal sendes til omlag 150 aviser og tidsskrifter. Hefting og pakking tar innmari mye tid som går ut over denne kameratens muligheter til å hive kreftene inn på oppgaver som er brennende og som

han er "ekspert" på.

Kort sagt: Oktober trenger litt dugnadshjelp. Vi vet at folk har enormt å stå i med. Derfor har vi grublet ut et tilbud som vil hjelpe både dere og oss - og som vil gjøre oss bedre i stand til å få propagandaen vår ut til massene. Det betyr at vi henger ut en gulrot; at vi tilbyr materielle stimulanter. OK. Men vi gjør det i alle fall til partiavdelingene, ikke til enkelte bokormer og -dyrkere.

Tilbudet er sånn: Partiavdelinga velger ut en eller et par kamerater som har litt tid å avse. Disse melder seg for Oktober når det er behov.

Som "timelønn" for arbeidet de gjør får de bøker for kr. 20,- pr. time. Disse bøkene blir partiavdelingas eiendom til salg. D.v.s.: Partiavdelinga får dem til 100 % rabatt. (Bøkene kan også loddess ut og gi enda flere kroner i ei slunken kasse).

For Oktober er dette ei rimeligere løsning enn å betale med dyre penger. Vi leverer jo bøkene ut til kostpris. Samtidig får vi gjort viktig arbeid som i neste omgang

kommer massene og revolusjonen til gode.

Altså: Vi slår flerfoldige fluer i én smekk. Diskutér saka og ta kontakt med forlaget. Vi er i nye lokaler i St. Olavs gate. Ring gjerne telefon ll 45 73, men husk sikkerheten.

Oktober har planer om å styrke kommisjonssalget i Oslo, særlig i boligavdelingene i forstedene og i enkelte faglige avdelinger. Vi kommer tilbake til det i FFP seinere.

Men én ting minner vi om allerede nå: HVIS FAGFORENINGA DERES VIL KJØPE INN OKTOBERBØKER, GIR VI 40 % RABATT.

Fagforeningene ved Nyland. Sporveiene og heismontørene er foreninger som har kjøpt inn en god del Oktobermateriell, særlig Faglig Studiebok. Bøkene går enten til fagforeningsbiblioteket eller til direkte salg blant medlemmene. Pax har hatt et til dels bra salg i fagforeningene i årevis. Hvorfor skal deres eget forlag Oktober være dårligere, kamerater?

Ta saka opp i fagforeninga og agitér for Oktoberbøkene!

En i Oktober.

BOLIGKAMPEN

For en stund siden ble det avholdt boligkonferanser for boliglaga. Det viktigste punktet på konferansen for nyere bydeler var innføring i og diskusjon om Boligmeldinga (72). Jeg skal ikke bruke plass på denne her da det kommer ei ny boligmelding i vår som vil bli diskutert på en ny boligkonferanse.

Med utgangspunkt i boligmeldinga diskuterte vi boligdyrtida. DNÅ kjører ut at boligdyrtida skyldes folks krav om stadig bedre standard. SV kommer dem i møte med sine "løsninger" som i korte trekk er å bygge høyt, tett og senke standarden (halvfabrikata). Disse påstandene og "løsningene" ble plukka fra hverandre. Det ble pekt på at

det ikke har vært noen klar standardforbedring. Tomteutnyttelsen er høyere, den materielle standarden lavere (eks. mye plast, lite tre)do og bad i midten av leiligheten uten vindu, osv.

Statens mål med boligsektoren er at den skal finansiere seg sjøl så de står fritt til å kaste penga inn i oljeinvesteringer o.l., hvor de får størst profitter og fortjener avkastninger.

Det ble pekt på at det var nødvendig å få en klar politikk, paroler på sjølfønaniseringen av boligsektoren. Diskusjonen avdekket også behovet for en klasseanalyse av boligsektoren, Staten, boligkooperasjonen, kommunen, entreprenørene.

(fra forrige side)

Det andre viktige punktet på konferansen var spørsmålet om å reise kampen mot boligdyrtida i drabantbyene. Vi tok utgangspunkt i det boligarbeidet som hittil var gjort. De fleste laga strei med de samme problema, folk med verv i borettslag følte seg nedlessa av praktiske oppgaver og mangla politiske perspektiver på jobbinga. Styrene hadde lite grep om arbeidet, slik at det ble drivi på individuell basis.

Mye av borettslagas arbeid er å ta seg av velferden, nabokrangel, ordensregler, dugnad, etc. Dette arbeidet var folk godt drøtt inn i.

- Beboerne i de nye drabantbyene sliter med høyé boutgifter og stadig flere trenger bostøtte, sosialhjelp eller kvinnene blir tvunget ut i arbeidslivet i dårlig betalte jobber. Noen løser problemet med at mannen har en jobb på si'.

- De eldre husbankfinansierte borettslaga får økt sine boutgifter betraktelig gjennom at de samlede innbetalingene til Husbanken har stigi med 8%.

Det var stor enighet på konferansen om å kampen mot boligdyrtida måtte reises i de nye og gamle drabantbyene. Men argumentet om at velferdsarbeid måtte drives for å skape tillit blei kasta fram. Jeg skal følge argumentasjonen litt opp. Å få tillit er bra, men tillit aleine er ikke nok.

(Det fins både AP- og Høyrefolk som har skaffa seg tillit gjennom arbeid i velforeninger, borettslag, osv.). Og skulle ikke argumentasjonen tilsi at vi ikke får tillit gjennom kamp?

Kampen på Rodeløkka mot kommunens saneringsplaner har vist oss at vi får tillit gjennom å stille oss i spissen for beboernes interesser, og det som er like viktig - tilliten til SV og DNA blant beboerne har synki betraktelig, og AKP har vist seg som det eneste partiet som aktivt støtter beboernes krav.

Jeg mener ikke med dette å si at vi ikke skal delta i annet arbeid i borettslaget, men vi må prioritere arbeidet og ofte vil velferdarbeidet bli et overskuddsfenomen.

- Den viktigste motsigelsen på dette punktet var spørsmålet om prioriteringa av boligkampen. Om det var riktig å reise kampen mot boligdyrtida når laget ikke hadde grep om KK-salget/Kvinnefronten eller begge deler. Denne motsigelsen blei det for liten tid til å få skikkelig diskutert. Men det er viktig å ha klart for seg at boligkamper blir det om vi vil reise dem eller ei. Spørsmåleter om vi skal stille oss i spissen for dem, humpe etter eller overse dem helt.

Denne diskusjonen bør fortsette i laga, i TF og FFP.

Jeg vil også reise spørsmålet om det er riktig å stifte Dyrtdiskomiteer på sida av borettslaget. Vil dette virke splittende på beboerne eller vil det være et bra tiltak for å samle de aktive i borettslaget og få sving på boligkamparbeidet?

La oss få høre argumentene for/imot Dyrtdiskomiteer i FFP!

Guri/Bypol.utvalg

Unger og leir (forts. fra s. 9)

skulle ha et "politisk" opplegg. Noen hevdet at det ble indoktrinering og at det virket mot sin hensikt. Jeg tror vi må innse at heller ikke ungene lever i et politisk vakum, at de lærer borgerskapets verdensanskuelse og politikk fra barnehaven og oppover. Vi er altfor lite flinke de fleste av oss, til å snakke med ungene resten av året, men mange unger lærer ihvertfall mye på en sommerleir, hvor diskusjoner om hvorfor noen er arbeidere og noen er kapitalister blir lagt på deres nivå. Unger forstår mer enn vi tror og har egentlig behov for å få

forklart flere saker enn vi tror oss tid til. De har krav på å få vite mer om det som vi driver med hele resten av året. Det er enten vår ellerborgerskapets ideologi som preger ungene.

Når dere har vært på sommerleir, skriv til FFP om erfaringer og ikke minst hvordan vi resten av året skal organisere de eldre ungene.

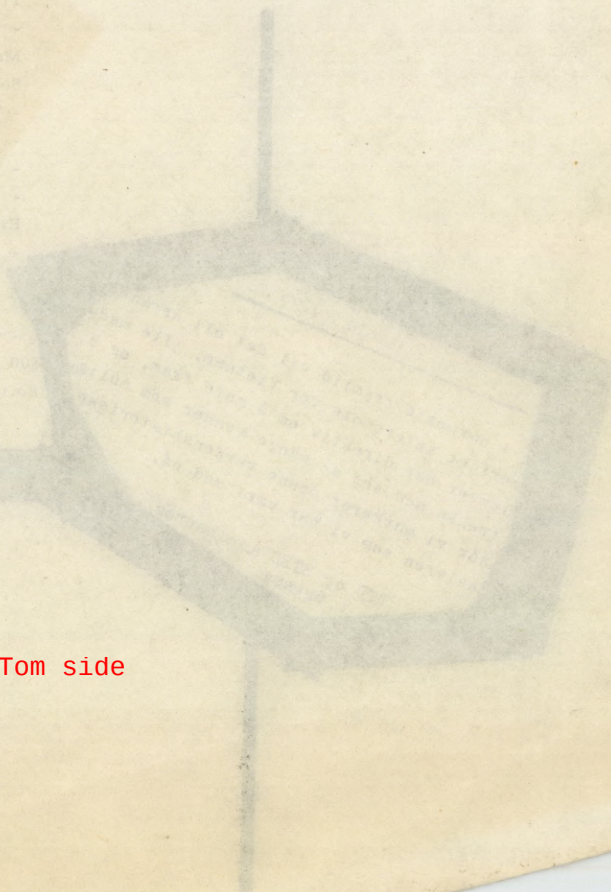
-Tordis-

1991 mai - 1992

1991 mai - 1992

innhold:

Tom side

ffp – mai 1975

Frist for stoff til neste nr. 20. mai!

innhold:

LEDER: Øk støtta !	side 3
8. mai	side 4
17. mai	side 5
- Selge KK 17. mai ?	side 6
Marx-Engels-skolen	side 6
Sommerleirstoff:	
- Hvorfor ?	side 7
- Skal du ikke dra ?	side 8
- Ta med sympatisører og venner	side 8
- Unger og leir	side 9
Kommunevalget:	
- Arbeidet nå	side 10
Økonomien	side 10
- Mandat i Oslo ?	side 11
- Dikt: Til Raud Valallianse	side 12
100 prosent på Oktober !	side 12
Boligkampen	side 13

LEVE BLI SEIERENDE VIETNAM!

I nærmeste framtid vil det bli arrangert et seiersmøte for Vietnam. Alle medlemmer har direktiv om å møte fram, og å trekke med seg så mange venner som mulig, når vi markerer denne verdenshistoriske seieren som vi har vart med på.

TID og STED annonseres i pressa.

Vi beklager at MOM(ML) siden mangler denne gangen. I stedet oppfordrer vi dere til å sende inn smårapporter og tips, f.eks. om SV og DNA lokalt for 1. mai.

slikt som dette:

SVeren Seierstad på årsmøtet i NTL 108/4 (Universitetet)
»Det må være et *prinsipp* for progressive å gå i Samorgs tog!

På Tveita/Trosterud: DNA prøvekjørte 1. mai i Gunnar Alf Larsens og Ivar Leverås krets. Resultat: en prosesjon med 28 personer m/unger og alt. Faglig 1. mai-front hadde tog for første gang: 100 voksne og 40 barn! Noen bedre?

Send inn! !